

[Søren Olesen.]

fra forskellig side har fremhævet, at nu burde folkeforsikringskommissionen se at blive færdig, men det er dog ikke sådan, at landet stander i våde; det må dog være vigtigere at nå et resultat end at presse på for at få kommissionsarbejdet afsluttet, uden at man, som det tit har kunnet se ud til, opnåede andet end at sætte de forskellige forslag op imod hinanden og så ellers lod sagen ligge. Jeg vil betragte det som værende af betydning, om kommissionen kunne nå til et resultat, idet drøftelserne der kan foregå mere sagligt og ikke med så stærkt en politisk islæt, som der let bliver, når først forhandlingen finder sted her i salen. Jeg finder det rigtigt, at man i kommissionen gør endnu et forsøg på at nå et resultat, som i hvert fald et flertal eller et større mindretal kan samle sig om.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker de ærede ordførere for den venlige tilslutning, der er givet til det lovforslag, jeg har fremsat, idet jeg har forstået det således, at samtlige ordførere i virkeligheden har givet tilslutning dertil. Jeg takker det ærede medlem hr. Kaj Andresen, der gav tilslutning på socialdemokratiets vegne, og jeg takker det ærede medlem hr. Søren Andersen der på venstres vegne gav udtryk for, at han ville være medvirkende til at gennemføre lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen sagde, at et sådant lovforslag i og for sig var en selvfølge, og så skulle jeg ikke gå og — jeg tror det ærede medlem brugte udtrykket: vinke til rentemodtagerne med dette eengangstillæg. Jeg synes ikke, der er noget urimeligt i, at jeg, når jeg deltager i et møde eller en kongres, da siger, hvad der eventuelt kan tænkes at blive gennemført, og jeg kan da heller ikke tro, at der er nogen af de ærede medlemmer, der synes, det er underligt, at jeg nævner noget så selvfølgeligt, som jeg forstod, det ærede medlem mente eengangstillægget var. Det var da meget værre, hvis jeg fortalte om noget, som jeg slet ikke havde nogen som helst mulighed for at få gennemført. Jeg synes derfor ikke, der er noget at behjælp mig, og jeg forstod da også på det ærede medlem hr. Søren Andersen,

at det nærmest var et venskabeligt hib til mig, og det må jeg så tage.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen spurgte, om den opgørelse fra statistisk departement om tallene i de forskellige zoner, som ikke mindst folkeforsikringskommissionen har ønsket, er kommet. Nej, man er ikke kommet længere, end da jeg sidst kunne oplyse overfor det høje ting, hvad statistisk departement havde kunnet regne sig til, nemlig at den aftrapning, der almindeligvis findes i folkeforsikringsloven: 100 for København, 88 for købstæderne og større bebyggelser på landet og 74 for landet, mente man burde være ca. 100 i København, ca. 92 i provinsbyerne og 90 i de større bebyggelser på landet. Det vil sige, at der fra statistisk departement på daværende tidspunkt ikke forelå nogen endelig opgørelse over forholdene i de rene landdistrikter, og det gør der heller ikke i dag. De oplysninger, som statistisk departement gav den 21. oktober 1953, var foreløbige og ganske skønsmæssige, og jeg tror ærlig talt, at departementet ikke rigtig regner med at kunne komme til at foretage en virkelig undersøgelse af den karakter, man ønsker, før det lovforslag er vedtaget, som i dag er til behandling her i tinget.

Jeg kan oplyse, at aftrapningen, hvis vi gennemfører det lovforslag, som er fremsat af mig, vil blive: for København 100, for provinsbyerne 92,3 for ægtepar og 92,6 for enlige, det vil altså sige noget over det, som statistisk departement havde anslået. Efter den oprindelige folkeforsikringslov var forholdstallet for landet 74, og det er nu 82. Man vil altså se, at der dog er en begyndende aftrapning, og at tallene mere og mere nærmer sig hinanden.

Hvornår statistisk departement kan slutte denne undersøgelse, er jeg selvfølgelig ikke i stand til at sige, men det er klart, at så snart oplysningerne foreligger, skal jeg vende tilbage til sagen. Jeg gør opmærksom på, at folkeforsikringskommissionen har spurgt om disse tal, og at det faktisk er kommissionen, der har bedt om at få disse forhold belyst.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen spurgte mig, om de 34 mill. kr., som lovforslagets gennemførelse vil koste, er tilstede. Dertil kan jeg svare ja. Som bekendt